

مقاله پژوهشی

نقش مستند نگاری فرهنگی به کمک عکاسی خیابانی بر پایه خوانش تجربیات گردشگران

مهدی قدیری ایبانه^۱، وحید فدایی مهربانی^۲، فرزین نگارستان^{۳*}

۱- واحد پروفسور حسابی تفرش، دانشگاه آزاد اسلامی، تفرش، ایران.

mehdighadiriabiane@gmail.com

۲- واحد یادگار امام خمینی (ره)، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

vahidfadaee.vf@gmail.com

۳- استادیار گروه معماری، دانشکده معماری، دانشکده‌گان هنرهای زیبا، دانشگاه تهران. (نویسنده مسئول)

m.tnangar@negarestan

تاریخ پذیرش: [۱۴۰۳/۱/۲۴]

تاریخ دریافت: [۱۴۰۲/۹/۴]

چکیده

گردشگری فرهنگی به‌عنوان یکی از محبوب‌ترین انواع گردشگری معاصر، با هدف کشف و تجربه فرهنگ‌های متنوع صورت می‌گیرد. در این میان، عکاسی خیابانی نقش بسزایی در ثبت و مستندسازی تجربیات گردشگران فرهنگی دارد و به‌عنوان ابزاری جهت حفظ و انتقال فرهنگ‌ها و لحظات منحصربه‌فرد عمل می‌کند. این پژوهش به بررسی این موضوع می‌پردازد که چگونه عکاسی خیابانی می‌تواند تجربه گردشگران فرهنگی را مستند کرده و فرهنگ و حال و هوای محیط‌های مختلف را به تصویر بکشد. هدف اصلی این تحقیق، بررسی نقش عکاسی خیابانی در ثبت و انتقال فرهنگ‌ها و تجربیات گردشگران فرهنگی است. علاوه بر این، پژوهش به تحلیل تکنیک‌ها و سبک‌های مختلف عکاسی خیابانی در مستندسازی تجربیات گردشگران فرهنگی می‌پردازد تا به درکی جامع‌تر از تعاملات بین گردشگری فرهنگی و عکاسی خیابانی دست یابد. این تحقیق از روش‌های کیفی و تحلیل محتوای تصاویر استفاده می‌کند. ابتدا پیشینه نظری و مطالعات انجام‌شده در زمینه عکاسی خیابانی و تأثیر آن بر ثبت تجربیات فرهنگی بررسی شده و سپس با تحلیل تصاویر عکاسی خیابانی، نقش و تأثیر این نوع عکاسی در مستندسازی تجربیات گردشگران فرهنگی تحلیل می‌شود. تصاویر از منابع مختلف و دوره‌های زمانی متفاوت انتخاب شده و از تکنیک‌های مختلفی جهت ثبت لحظات استفاده گردیده است. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که عکاسی خیابانی می‌تواند جزئیات ظریفی از فرهنگ‌ها و محیط‌های مختلف را به تصویر بکشد که کلمات قادر به بیان آن‌ها نیستند. این تصاویر، علاوه بر اینکه به‌عنوان یادگاری‌های شخصی عمل کنند، نقش مهمی در به اشتراک‌گذاری تجربیات گردشگران با دیگران و نیز درک عمیق‌تر از فرهنگ‌ها و جوامع مختلف دارند. همچنین، تکنیک‌های مختلف عکاسی خیابانی به تنوع و غنای بصری آثار کمک کرده و هر یک می‌تواند تأثیر متفاوتی بر نحوه نمایش فرهنگ‌ها و تجربیات گردشگران داشته باشد. این تحقیق می‌تواند به‌عنوان یک منبع ارزشمند برای محققان، عکاسان و علاقه‌مندان به گردشگری فرهنگی و عکاسی خیابانی عمل کند و دیدگاه‌های جدید و کاربردی‌تری پیرامون طراحی فضاهای شهری و افزایش تعامل و ارتباط میان مردم و محیط‌های ساخته‌شده فراهم آورد.

واژگان کلیدی: عکاسی خیابانی، گردشگری فرهنگی، مستندسازی تجربیات، انتقال فرهنگ، تعاملات اجتماعی.

۱- مقدمه

در دنیای معاصر، گردشگری فرهنگی به یکی از پرطرفدارترین و تأثیرگذارترین انواع گردشگری تبدیل شده است. این نوع گردشگری با هدف کشف و تجربه فرهنگ‌های مختلف، بازدید از مکان‌های تاریخی، شرکت در رویدادهای فرهنگی و تعامل با مردم بومی انجام می‌شود. در این میان، عکاسی خیابانی به‌عنوان یکی از ابزارهای مهم ثبت و مستندسازی این تجربیات، نقش بسزایی در حفظ و انتقال فرهنگ‌ها و لحظات منحصربه‌فرد ایفا می‌کند. این تحقیق به بررسی این موضوع می‌پردازد که چگونه عکاسی خیابانی می‌تواند تجربه گردشگران فرهنگی را مستند کرده و فرهنگ و حال و هوای محیط‌های مختلف را به تصویر بکشد.

عکاسی خیابانی، با توانایی خود در ثبت لحظات روزمره و طبیعی از زندگی شهری و تعاملات انسانی، ابزار قدرتمندی جهت مستندسازی تجربیات گردشگران فرهنگی است. گردشگران فرهنگی که به دنبال کشف و تجربه عمق فرهنگ‌های مختلف هستند، اغلب با دوربین‌های خود به خیابان‌ها و بازارها می‌روند تا لحظات، چهره‌ها و مناظر منحصربه‌فرد را ثبت کنند. این تصاویر نه تنها به‌عنوان یادگاری‌های شخصی عمل می‌کنند، بلکه می‌توانند روایتگر داستان‌های فرهنگی و اجتماعی باشند که گردشگران در طول سفر خود با آن‌ها مواجه شده‌اند (میر و آذری ازغندی، ۱۳۹۸).

یکی از اهداف اصلی این تحقیق، بررسی چگونگی تأثیر عکاسی خیابانی بر ثبت و انتقال فرهنگ‌ها و تجربه‌های گردشگران فرهنگی است. چراکه در دنیای معاصر تحلیل‌های منفرد اجتماعی و مکانی در معماری و شهرسازی جای خود را به تحلیل‌های اجتماعی-مکانی داده است، یعنی ارتباط میان انسان‌ها هرگز نمی‌تواند منفک از محیط و فضای زندگی آن‌ها صورت پذیرد و بالعکس (عسگری و فتحی، ۱۴۰۰). بدین ترتیب تصاویر عکاسی خیابانی می‌توانند جزئیات ظریفی از فرهنگ‌ها و محیط‌های مختلف را به تصویر بکشند که کلمات قادر به بیان آن‌ها نیستند (افضل طوسی و یوسفی، ۱۳۹۹). به‌عنوان مثال، یک عکس از یک بازار محلی در یک کشور خارجی می‌تواند حال و هوای زندگی روزمره، نوع لباس‌ها، رنگ‌ها و حتی احساسات مردم را به‌خوبی منتقل کند. این تصاویر، نقش مهمی در به اشتراک‌گذاری تجربیات گردشگران با دیگران و همچنین درک عمیق‌تری از فرهنگ‌ها و جوامع مختلف را در اختیار دارند (ستاری، ۱۳۸۵).

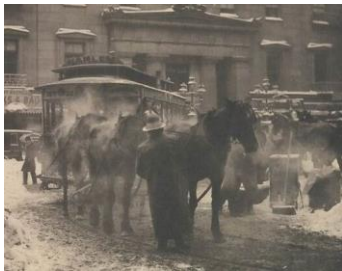
علاوه بر این، این تحقیق به بررسی نقش تکنیک‌ها و سبک‌های مختلف عکاسی خیابانی در مستندسازی تجربیات گردشگران فرهنگی می‌پردازد. تکنیک‌های مختلفی که عکاسان خیابانی برای ثبت لحظات و تجربیات به کار می‌برند، می‌توانند به تنوع و غنای بصری آثار آن‌ها کمک کنند. بدین منظور استفاده از زاویه‌های مختلف تا تکنیک‌های نورپردازی و ترکیب‌بندی، هر یک می‌تواند تأثیر متفاوتی بر نحوه نمایش فرهنگ‌ها و تجربیات گردشگران داشته باشد.

به‌طورکلی، هدف این تحقیق بررسی جامع نقش عکاسی خیابانی در ثبت و مستندسازی تجربیات گردشگران فرهنگی و نیز تحلیل تکنیک‌ها و سبک‌های مختلفی است که در این راستا به کار می‌روند. افزون بر این پژوهش حاضر می‌تواند به درک بهتری از تعاملات میان گردشگری فرهنگی و عکاسی خیابانی و نیز به شناخت بهتر از روندهای تکاملی عکاسی خیابانی در دوره معاصر نائل آید. بدین منظور با توجه به اهمیت روزافزون گردشگری فرهنگی و نقش عکاسی خیابانی در مستندسازی این تجربیات، این تحقیق می‌تواند به‌عنوان یک منبع ارزشمند برای محققان، عکاسان و علاقه‌مندان به گردشگری فرهنگی و عکاسی خیابانی عمل کند.

۲- مروری مبانی نظری و پیشینه

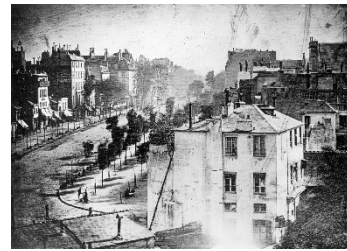
در سال‌های اخیر مفهوم عکاسی خیابانی به جهت اهمیت مسائل زیبایی‌شناختی و فرهنگی توجه بسیاری از عکاسان و محققان را به خود جلب نموده است. اندیشمندان، عکاسی خیابانی را به‌عنوان یک عمل فرهنگی و اجتماعی بررسی نموده و شیوه‌هایی را که از عکاسی خیابانی به‌عنوان ابزاری جهت مستندسازی، داستان‌گویی و تفسیر اجتماعی استفاده می‌شود را مورد تحلیل و ارزیابی قرار داده‌اند. برای مثال رایان^۱ (۱۹۹۷) عکاسی خیابانی را به‌عنوان ابزاری جهت مستندسازی اجتماعی معرفی نموده و به بررسی نقش

عکاسان خیابانی در نمایش زندگی اجتماعی و تأثیر آن بر شکل‌دهی افکار عمومی پرداخته است. رزا^۱ (۲۰۲۲، ۲۰۱۴) نیز رابطه میان عکاسی خیابانی و هویت اجتماعی را مورد تحلیل قرار داده و عکس‌های خیابانی را منعکس‌کننده و شکل‌دهنده هنجارهای اجتماعی و فرهنگی دانسته‌اند. افزون بر این شوارتز و رایان^۲ (۲۰۲۱) نیز ضمن بررسی نقش عکاسی خیابانی در هنر معاصر، عکاسی خیابانی را به‌عنوان ابزاری جهت نقد فرهنگی و اجتماعی تعریف کرده‌اند. در این خصوص مک اینتایر^۳ (۲۰۰۳) عکاسی خودکار و تأثیر آن بر رویه‌های اجتماعی و فرهنگی جامعه را مورد تحلیل و ارزیابی قرار داده و ضمن بهره‌گیری از عکس‌های تاریخی جهت درک تغییرات اجتماعی و فرهنگی در طول زمان، به تحلیل این مهم نیز پرداخته است. همچنین رجبی نژاد مقدم پاپکیاده و روحانی (۱۴۰۱) نیز در بررسی نقش عکاسی خیابانی در دوران انقلاب و جنگ در ایران و تأثیر این مهم بر ساختارهای سیاسی، اجتماعی و فرهنگی جامعه، بیان داشتند که عکاسی خیابانی در این دهه ضمن اثربخشی مؤثر بر هریک از وجوه نام‌برده، نمایانگر تعاملی میان هنر عکاس و جریان‌ات حاکم بر جامعه بوده و عکاسی مستند و خیابانی در این دوره پیوندی ناگسستنی یافته‌اند. در حقیقت عکاسی متناسب با جریان‌ات سیاسی، اجتماعی و فرهنگی قادر است؛ روح زمانه خویش را بازتاب دهد (رجبی نژاد مقدم پاپکیاده، ۱۴۰۲).

تصویر ۲- عکس ترمینال، عکاس: آلفرد استیگلیتز، ۱۸۹۳

میلاادی

تصویر ۱- عکس معبد بولوار، عکاس: لوئیس داگر، سال ۱۸۳۸

میلاادی

تصویر ۴- توجه به ساختار هندسی در عکس‌ها، خطوط آرام و استفاده از سایه‌ها به‌صورت نقطه مانند در شهر، عکاس: پل استرن

تصویر ۳- استفاده از عناصر جوی مانند دود، گردوغبار، باران و بازی با آن‌ها، عکاس: آلفرد استیگلیتز

در این راستا علاوه بر بررسی تأثیر عکاسی خیابانی، بر ساختارهای سیاسی، اجتماعی و فرهنگی جامعه، تأثیر این مهم بر سطح کیفی فضاهای شهری و معماری نیز مورد بررسی قرار گرفته است. عکاسی خیابانی تأثیر بسزایی در حوزه برنامه‌ریزی و طراحی شهری داشته و به‌عنوان یک رسانه هنری افزون بر اینکه نگاهی صریح به زندگی روزمره مردم در فضاهای شهری دارد، چگونگی استفاده و تجربه فضاهای عمومی را نیز نمایش می‌دهد (Jacobs, 1961). برنامه ریزان و طراحان شهری از عکاسی خیابانی جهت کسب بینشی پیرامون رفتار و الگوهای حرکتی انسان، ارزیابی موفقیت یا شکست طرح‌های موجود و الهام بخشیدن به دیدگاه‌های جدید برای محیط‌های شهری استفاده کرده‌اند (Gehl, 1980). از جمله نمونه‌های موفق در این حوزه می‌توان به کتاب مهم جین جاکوب به نام «مرگ و زندگی شهرهای بزرگ آمریکا» اشاره نمود که از عکس‌های خیابانی جهت نقد سیاست‌های نوسازی شهری مدرنیستی بهره

1 Rose

2 Schwartz & Ryan

3 McIntyre

گرفته و بدین ترتیب اشاره نمود که چگونه محله‌های پر جنب‌وجوش، برخوردارهای گاه‌به‌گاه خیابانی و امنیت از طریق «چشم در خیابان»^۲ تقویت می‌گردد (Jacobs, 1961). در این راستا مطالعات متعددی پیرامون اهمیت فضای شهری و معماری در شکل‌دهی به عکاسی خیابانی در ایران نیز صورت پذیرفته است (رجبی‌نژاد مقدم پاکباده، ۱۴۰۲) که از این میان می‌توان به پژوهش افضل طوسی و یوسفی (۱۳۹۹) پیرامون نقش پدیدارشناسی مکان در عکاسی اشاره نمود که، نگارندگان ضمن انجام مقایسه‌ای میان ویژگی‌های مکان مناسب جهت زیستن از منظر پدیدارشناسی مکان شولتز و مکان‌های امروزی ساخته شده مطابق با دیدگاه عکاسان مکان‌نگاری نوین به این نتیجه دست یافتند که اگرچه تصاویر گرفته شده توسط این عکاسان ممکن است در اثر تهاجم انسان به محیط‌زیست جهت ساخت مکانی برای زندگی، نازیبا به نظر رسد، لیکن در این نازیبایی شولتز و عکاسان هم‌نظر هستند، چراکه معماران با ساخت بناهایی در این فضا، مکان‌هایی را خلق کرده و عکاسان با گرفتن تصاویری از این فضاها آن‌ها را مکان‌مند نموده و به تاریخ مکان افزوده‌اند.

همچنین در پژوهش «بررسی رویکردهای عکاسی خیابانی در ایران» نگارندگان با هدف شناخت جایگاه عکاسی خیابانی در ایران با استفاده از مطالعات کتابخانه‌ای و شیوه کیفی، ضمن بررسی تاریخیچه عکاسی و رویکردهای موجود در هر یک از ادوار تاریخی ایران به این نتیجه دست یافتند عکاسی خیابانی در ایران واجد گرایشی سبک‌دار و یا آگاهانه نبوده، چراکه عکاسی بدین شیوه جز دغدغه‌های حرفه‌ای و قابل مطالعه عکاسان نبوده و صرفاً به آنچه در طی یک برهه زمانی یک یا دو ساله مربوط بوده، محدود گردیده است (سادات‌میر و آذری ازغندی، ۱۳۹۸).

افزون بر این کبیرصابر و زینالزاده (۱۳۹۶) در پژوهش «روایت معماری در بیان عکاسی؛ مراتب معنا در عکس معماری» که با هدف تبیین چیستی و چگونگی ترابط «قالب و محتوای عکاسانه» با «قالب و محتوای معمارانه» انجام پذیرفت، ضمن تبیین گونه‌بندی محتوایی عکس‌های معماری که به دو دسته «عکس معماری مستند» و «عکس معماری هنری» تقسیم می‌گردد، اشاره داشتند که عکاسی خیابانی در حوزه معماری، ابزاری درخور جهت فراهم نمودن اطلاعات بصری از فضاهای معماری بوده که بسته به سطح ادراک هنری عکاس از رابطه میان «نظام عکاسی و معماری» و همچنین نحوه ایجاد این ارتباط، می‌تواند معیاری جهت تعیین میزان موفقیت یک عکس معماری به شمار آید.

با وجود پیشینه گسترده و جامعی که در زمینه عکاسی خیابانی و تأثیرات فرهنگی و اجتماعی آن موجود است، ضرورت بررسی تعامل بین عکاسی خیابانی و طراحی شهری و معماری به‌طور خاص، کمتر مورد توجه قرار گرفته است. این تحقیق به دنبال پاسخ به این پرسش است که چگونه عکاسی خیابانی می‌تواند به‌عنوان یک رسانه هنری با طراحی شهری و معماری تعامل داشته باشد و چگونه این تعامل منجر به افزایش علاقه به عکاسی خیابانی شده است. جنبه نوآوری این تحقیق در ترکیب دو حوزه متفاوت اما مرتبط یعنی عکاسی خیابانی و طراحی شهری نهفته است. این تحقیق نه تنها به تحلیل محتوای معنایی تصاویر در محیط شهری می‌پردازد، بلکه به بررسی نحوه تأثیرگذاری این تصاویر بر طراحی و برنامه‌ریزی شهری نیز می‌پردازد. این رویکرد نوین می‌تواند به ایجاد دیدگاه‌های جدید و کاربردی‌تر در مورد طراحی فضاهای شهری و افزایش تعامل و ارتباط میان مردم و محیط‌های ساخته‌شده منجر شود (سامینی و عسگری، ۱۴۰۳).

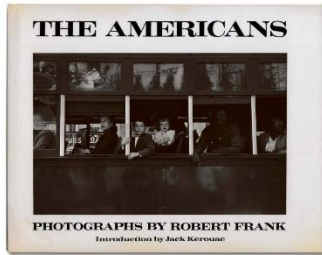
عکاسی خیابانی به‌عنوان یکی از ژانرهای اصلی عکاسی، با هدف ثبت زندگی روزمره مردم و لحظات صمیمانه، از زمان‌های آغازین این هنر به کار گرفته شده است (Howarth & McLaren, 2012). فناوری‌های جدید در دهه ۱۸۷۰ و ۱۸۸۰ به همراه معرفی دوربین ۳۵ میلی‌متری در دهه ۱۹۲۰، عکاسی خیابانی را به امری هموارتر تبدیل کرد (Hostetler, 2009). اوژن آتزه^۱، آلفرد استیگلitz^۲ و پل استرند^۳ از اولین عکاسان این ژانر بودند که شهرهای خود را به تصویر کشیدند (Whalan, 2011).

1 Eugène Atget

2 Alfred Stieglitz

3 Paul Strand

در دوران پس از جنگ جهانی دوم، عکاسان خیابانی تحت تأثیر مستند و عکاسی خبری، جزئیات زندگی روزمره را به نمایش گذاشتند (Howarth & McLaren, 2012). هانری کارتیه برسون با مفهوم «لحظه تعیین‌کننده»

تصویر ۶- عکس جلد کتاب آمریکایی‌ها، عکاس: رابرت فرانک، ۱۹۵۶ میلادی

تصویر ۵- عکس مهاتما گاندی، عکاس: هانری کارتیه از مجموعه هند و مرگ مهاتما گاندی، سال ۱۹۴۸ میلادی

تصویر ۸- باغ وحش سنترال پارک نیویورک، عکاس: گری وینوگراد ۱۹۶۴ میلادی

تصویر ۷- عکس از یک روز بارانی در خیابان‌های پاریس، عکاس: روبرت روانو، دهه ۱۹۶۰ میلادی

و رابرت فرانک^۱ با کتاب «آمریکایی‌ها» از برجسته‌ترین عکاسان این دوره بودند (Haworth-Booth, 2003; Greenough & Alexander, 2009). در فرانسه، عکاسان نظیر روبرت دویزنو و ویلی رونیس و در انگلستان، راجر ماین و دایدو موریاما از جمله چهره‌های برجسته‌ای بودند که زندگی روزمره مردم را به تصویر کشیدند (Hamilton, 2001; Vestberg, 2011). در دهه‌های ۱۹۶۰، عکاسی خیابانی در ایالات متحده با آثار گری وینوگراند رونق یافت (Dyer, 2016; Mitchell, 2012). در دهه‌های ۱۹۸۰، ۱۹۹۰ و ۲۰۰۰، عکاسی خیابانی با ظهور تلفن‌های هوشمند و رسانه‌های اجتماعی مانند اینستاگرام و تویتر تحولات بسیاری را تجربه کرد (Hostetler, 2014; Cromer, 2019).

در ایران، عکاسی خیابانی با دوران قاجار آغاز شد و در دهه‌های بعد به شکوفایی رسید (خدادادی مترجم زاده، ۱۳۹۱). کاوه گلستان با ثبت تصاویر خیابانی از دوران انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی از چهره‌های برجسته این ژانر است. آثار وی تصاویری واقعی و تأثیرگذار از زندگی مردم را به نمایش گذاشت. در دهه‌های اخیر، نیوشا توکلین و عباس عطار نیز به عکاسی خیابانی پرداخته و نگاهی جدید به زندگی شهری و فرهنگ ایران ارائه داده‌اند (رجبی نژاد مقدم پاکباده و روحانی، ۱۴۰۱).

تصویر ۱۰- عکس از مجموعه انقلاب، عکاس: کاوه گلستان

تصویر ۹- عکس پرواز بالن در شهر تبریز، عکاس: آنتوان

سال ۱۳۵۷ شمسی

تصویر ۱۲- عکس مراسم حج در مکه،
عکاس: نیوشا توکلیان ۲۰۰۹ میلادی

سورگین، اواخر قرن ۱۹ میلادی

تصویر ۷- عکس از یک روز بارانی در خیابان‌های پاریس، عکاس:
روبرت روانو، دهه ۱۹۶۰ میلادی

عکاسی خیابانی تأثیر عمیقی بر دیدگاه‌های اجتماعی و تصورات فرهنگی از زندگی شهری داشته و به‌عنوان ابزاری برای ثبت تغییرات اجتماعی و فرهنگی جوامع مورد استفاده قرار گرفته است. این نوع عکاسی می‌تواند در ترویج گردشگری فرهنگی نیز مؤثر باشد، چراکه تصاویر ثبت شده، زیبایی و پیچیدگی زندگی روزمره را به نمایش می‌گذارند و جاذبه‌های فرهنگی و اجتماعی هر جامعه را به گردشگران معرفی می‌کنند.

در ایران، عکاسان خیابانی با ثبت لحظات زندگی مردم و شرایط اجتماعی، فرهنگی و سیاسی، نقش مهمی در ترویج گردشگری فرهنگی ایفا کرده‌اند. تصاویری که عکاسان خیابانی از زندگی مردم در محیط‌های طبیعی و بازارهای سنتی ثبت کرده‌اند، می‌توانند توجه گردشگران داخلی و خارجی را به خود جلب کرده و تصویری واقعی و بی‌پرده از جامعه ایران ارائه دهند.

۳- روش‌شناسی

این تحقیق در پارادایم تفسیری انجام شده است. پارادایم تفسیری بر درک و تفسیر معانی و تجربیات انسانی تأکید دارد و به جای جستجوی قوانین کلی و جهان‌شمول، به دنبال کشف معانی و تفسیرهای خاص و محلی است. در این پژوهش، هدف اصلی بررسی چگونگی تأثیر عکاسی خیابانی بر ثبت و انتقال فرهنگ‌ها و تجربیات گردشگران فرهنگی است که مستلزم فهم عمیق و تفسیر معانی نهفته در تصاویر عکاسی خیابانی است.

داده‌های این تحقیق به دو دسته کیفی و کمی تقسیم می‌شوند. داده‌های کیفی شامل تحلیل محتوای تصاویر عکاسی خیابانی و مصاحبه‌های نیمه ساختاریافته با گردشگران فرهنگی است که به بررسی تجربیات و دیدگاه‌های آن‌ها می‌پردازد. داده‌های کمی نیز شامل نتایج نظرسنجی از گردشگران فرهنگی در مورد تأثیرات عکاسی خیابانی بر تجربیات آن‌ها است.

رویکرد کلی این تحقیق ترکیبی از روش‌های کیفی و کمی بوده که به محققان امکان می‌دهد تا به یک درک جامع‌تر و چندبعدی از موضوع پژوهش دست یابند. استفاده از روش‌های کیفی جهت بررسی تجربیات و معانی نهفته در تصاویر و مصاحبه‌ها و استفاده از روش‌های کمی برای تحلیل آماری نتایج نظرسنجی‌ها به محققان کمک می‌نماید تا نتایج دقیق‌تری را ارائه دهند.

جهت انجام این تحقیق، در مرحله اول، مطالعات موجود در زمینه عکاسی خیابانی، گردشگری فرهنگی و تأثیرات عکاسی خیابانی بر تجربیات گردشگران مورد بررسی قرار گرفت. این مرحله به محققان کمک کرد تا با پیشینه تحقیق آشنا شوند و چارچوب نظری مناسب برای پژوهش خود را تعیین نمایند.

جهت نگارش این مقاله از داده‌های متنوعی استفاده گردیده است. در ابتدا، مجموعه‌ای از تصاویر عکاسی خیابانی از مکان‌های مختلف فرهنگی و تاریخی جمع‌آوری شد. این تصاویر به‌عنوان داده‌های کیفی مورد تحلیل قرار گرفتند. در ادامه با گروهی از گردشگران فرهنگی که از دوربین‌های خویش جهت ثبت تجربیات شخصی بهره می‌گرفتند، مصاحبه‌های نیمه ساختاریافته‌ای صورت پذیرفت. این مصاحبه‌ها به محققان کمک کرد تا دیدگاه‌ها و تجربیات گردشگران را مستقیماً از زبان آن‌ها بشنوند و در پایان یک نظرسنجی به‌منظور جمع‌آوری داده‌های کمی از گردشگران فرهنگی پیرامون تأثیرات عکاسی خیابانی بر تجربیاتشان طراحی و توزیع شد.

جهت تحلیل داده‌ها نیز از سه شیوه به موازات یکدیگر بهره گرفته شده است. ابتدا تصاویر عکاسی خیابانی با استفاده از روش تحلیل محتوای کیفی بررسی و کدگذاری شدند. عناصر مختلفی مانند سوژه، ترکیب‌بندی، نورپردازی و معانی ضمنی مورد تحلیل قرار گرفت. در ادامه مصاحبه‌های نیمه ساختاریافته با استفاده از روش تحلیل مضمون بررسی و کدگذاری شدند. این روش به محققان کمک کرد تا الگوها و تم‌های مشترک در تجربیات و دیدگاه‌های گردشگران را شناسایی کنند. به منظور ارتقای اعتبار تحقیق نیز داده‌های نظرسنجی با استفاده از نرم‌افزارهای آماری تحلیل شدند تا نتایج کمی دقیقی از تأثیرات عکاسی خیابانی بر تجربیات گردشگران به دست آید. در نهایت نتایج تحلیل داده‌های کیفی و کمی با یکدیگر ترکیب گردید تا تصویری جامع از تأثیرات عکاسی خیابانی بر تجربیات گردشگران فرهنگی ارائه شود. این تفسیرها به محققان کمک کرد تا به درک عمیق‌تری از موضوع پژوهش دست یابند و نتایج خود را به صورت مستند و معتبر ارائه دهند.

روایی این تحقیق از طریق استفاده از روش‌های مختلف جمع‌آوری داده‌ها و تحلیل‌های چندگانه تضمین شده است. با ترکیب داده‌های کیفی و کمی، محققان قادر بودند تا به یک دیدگاه جامع و چندبعدی از موضوع دست یابند. پایایی تحقیق نیز از طریق استفاده از تکنیک‌های استاندارد تحلیل داده‌ها و تأیید نتایج توسط محققان مستقل تضمین گردیده است. انجام مصاحبه‌های نیمه ساختاریافته و تحلیل مضمون، امکان بررسی دقیق و تکرارپذیری یافته‌ها را فراهم می‌کند. همچنین، استفاده از تحلیل آماری جهت بررسی داده‌های کمی منجر به افزایش اعتبار و قابلیت تعمیم‌پذیری نتایج شده است. به این ترتیب، تحقیق حاضر از لحاظ روایی و پایایی از استانداردهای بالایی برخوردار است.

۴- یافته‌ها

این بخش از تحقیق به بررسی یافته‌های حاصل از تحلیل تصاویر عکاسی خیابانی و مصاحبه‌های انجام‌شده با گردشگران فرهنگی می‌پردازد. هدف این تحلیل‌ها، درک بهتر از نقش عکاسی خیابانی در ثبت و مستندسازی تجربیات گردشگران فرهنگی و انتقال فرهنگ‌های مختلف است.

تصاویر عکاسی خیابانی به عنوان یکی از منابع اصلی داده‌ها در این تحقیق مورد استفاده قرار گرفته‌اند. این تصاویر، جنبه‌های مختلفی از زندگی روزمره، فرهنگ‌ها و تجربیات گردشگران فرهنگی را به تصویر می‌کشند. تحلیل تصاویر به دو صورت کمی و کیفی انجام شده است.

تصاویر عکاسی خیابانی به لحاظ محتوا و تکنیک‌های به کار رفته تحلیل شدند. این تحلیل نشان داد که بسیاری از تصاویر به طور مؤثری توانسته‌اند جزئیات ظریفی از فرهنگ‌ها و محیط‌های مختلف را به تصویر بکشند. برخی از موضوعات مشترک در این تصاویر شامل موارد زیر بودند:

- زندگی روزمره: بسیاری از تصاویر لحظات روزمره زندگی شهری را به تصویر می‌کشند. این تصاویر نشان‌دهنده تعاملات انسانی، فعالیت‌های تجاری و رویدادهای محلی هستند.

- معماری و فضاهای شهری: تصاویر معماری و فضاهای شهری به ویژه در ثبت فرهنگ و تاریخ مکان‌ها بسیار مؤثر بودند. عکس‌های مربوط به بازارها، خیابان‌ها و ساختمان‌های تاریخی توانستند زیبایی و ویژگی‌های منحصر به فرد این مکان‌ها را نشان دهند.

- چهره‌ها و احساسات: تصاویر چهره‌ها و احساسات مردم، انعکاسی از روحیه و حال و هوای جامعه میزبان بودند. این تصاویر، به خوبی توانستند حس و حال گردشگران را در لحظات مختلف سفر نشان دهند.

برای تحلیل کمی تصاویر، از روش‌های آماری مختلفی استفاده گردیده است. از جمله این موارد می‌توان به تعداد تصاویر گرفته‌شده در هر مکان، موضوعات مورد عکاسی و تکنیک‌های به کار رفته اشاره نمود. نتایج نشان می‌دهد که بیشترین تعداد تصاویر به موضوعات زیر اختصاص داشته است:

- مکان‌های تاریخی و فرهنگی: حدود ۳۸ درصد از تصاویر به مکان‌های تاریخی و فرهنگی اختصاص داشته‌اند.

- زندگی روزمره و فعالیت‌های محلی: حدود ۲۹ درصد از تصاویر به زندگی روزمره و فعالیت‌های محلی مربوط می‌شود.

- رویدادهای فرهنگی: حدود ۲۲ درصد از تصاویر به رویدادهای فرهنگی مانند جشنواره‌ها و مراسم مذهبی اختصاص داشتند.

- چهره‌ها و پرتره‌ها: در نهایت حدود ۱۱ درصد از تصاویر به چهره‌ها و پرتره‌ها مربوط می‌شدند.

مصاحبه‌های انجام‌شده با گردشگران فرهنگی نیز به‌عنوان یکی از منابع اصلی داده‌ها مورد تحلیل قرار گرفتند. این تحلیل‌ها نشان داد که گردشگران فرهنگی به‌طور کلی تأثیرات مثبت و مهمی از عکاسی خیابانی در مستندسازی تجربیات خود گزارش داده‌اند. در پژوهش حاضر، با انجام مصاحبه‌هایی با گردشگرانی که علاقه‌مند به عکاسی از محیط‌های گردشگر پذیر شهرهای کویری ایران بودند، نتایج جالبی به دست آمد. این یافته‌ها نشان می‌دهد که عکاسی خیابانی می‌تواند نقش مهمی در ثبت و بازنمایی فرهنگ و تجربیات گردشگران فرهنگی ایفا نماید. در ادامه، یافته‌های اصلی این تحقیق به تفصیل ارائه می‌شود:

یکی از نکات برجسته‌ای که گردشگران به آن اشاره کردند، اهمیت بازنمایی فرهنگی در عکاسی خیابانی بود. گردشگران بیان داشتند که با عکاسی از صحنه‌های روزمره و جزئیات زندگی مردم محلی، می‌توانند فرهنگ و شیوه‌های زندگی آن‌ها را به‌خوبی به تصویر بکشند. این تصاویر نه تنها به‌عنوان یادگاری‌های شخصی برای گردشگران باقی می‌مانند، بلکه به‌عنوان ابزارهایی جهت به اشتراک‌گذاری تجربیات فرهنگی با دیگران نیز عمل می‌کنند.

یکی از مصاحبه‌شوندگان تبیین نمود که: «وقتی به بازارهای سنتی می‌روم و از لحظات خرید و فروش مردم عکس می‌گیرم، حس می‌کنم که توانسته‌ام قسمتی از فرهنگ آنان را به دیگران منتقل کنم. هر عکس یک داستان دارد و می‌تواند بیننده را به عمق فرهنگ محلی ببرد».

یکی دیگر از موضوعاتی که گردشگران به آن اشاره داشتند، روابط خاص کودکان در محیط بازارهای سنتی بود. بسیاری از گردشگران اظهار داشتند که عکاسی از کودکان در کنار خانواده‌هایشان هنگام خرید و گردش در بازار، جلوه‌ای منحصر به فرد از فرهنگ محلی را به تصویر می‌کشد. این تصاویر نه تنها لحظات شیرین و معصومانه‌ای را ثبت می‌کند، بلکه نشان‌دهنده اهمیت خانواده و نقش آن در فرهنگ محلی نیز هست.

به بیان یکی دیگر از گردشگران: «وقتی کودکان را در بازارهای سنتی می‌بینم که با خانواده‌هایشان در حال خرید هستند، نمی‌توانم جلوی خودم را بگیرم و عکس نگیرم. این لحظات نشان‌دهنده پیوندهای عمیق خانوادگی و شیوه‌های تربیتی در فرهنگ محلی است».

موضوع مشارکت اجتماعی نیز به‌عنوان یکی از جنبه‌های مهم عکاسی خیابانی مطرح شد. گردشگران اشاره کردند که عکاسی از تجمعات و فعالیت‌های اجتماعی محلی، می‌تواند نشان‌دهنده همبستگی و تعاملات اجتماعی در جامعه باشد. این تصاویر می‌توانند به‌عنوان مدارکی از روابط اجتماعی و همکاری‌های محلی در حافظه تاریخی جامعه باقی بمانند.

بر این اساس یکی دیگر از مصاحبه‌شوندگان این‌گونه تبیین نمود که: «عکاسی از تجمعات محلی و مراسم‌های فرهنگی، به من این امکان را می‌دهد که نقش مشارکت اجتماعی را در جامعه مستند کنم. این تصاویر نشان‌دهنده قدرت همبستگی و همکاری در جامعه هستند».

بسیاری از گردشگران به این نکته اشاره داشتند که عکاسی خیابانی می‌تواند سادگی و بی‌تکلفی زندگی روزمره مردم محلی را به‌خوبی به تصویر بکشد. این تصاویر نشان‌دهنده ارزش‌های ساده و پایدار در فرهنگ محلی هستند و می‌توانند به‌عنوان منبع الهام برای گردشگران و دیگران عمل کنند.

در این راستا یکی از گردشگران بیان نمود که: «وقتی عکس‌هایی از زندگی روزمره مردم در محیط‌های سنتی می‌گیرم، می‌توانم سادگی و بی‌تکلفی زندگی آن‌ها را به دیگران نشان دهم. این تصاویر نشان‌دهنده ارزش‌های ساده و پایدار در فرهنگ محلی هستند».

گردشگران همچنین به این نکته اشاره کردند که عکاسی از حال و هوای افراد در حین گردشگری و خرید، می‌تواند احساسات و تجربیات آن‌ها را به خوبی به تصویر بکشد. این تصاویر می‌توانند نشان‌دهنده شادی، هیجان، کنجکاوی و دیگر احساساتی باشند که گردشگران در طول سفر خود تجربه می‌کنند.

بدین منظور طی مصاحبه صورت گرفته با یکی از گردشگران اشاره شد که: «عکاسی از افراد در حال خرید و گردش، به من این امکان را می‌دهد که لحظات واقعی و احساسی را ثبت کنم. این تصاویر نشان‌دهنده تجربه‌های شخصی و احساسات گردشگران در طول سفر هستند».

یافته‌های این تحقیق نشان می‌دهد که عکاسی خیابانی نقش مهمی در ثبت و بازنمایی فرهنگ و تجربیات گردشگران فرهنگی ایفا می‌کند. این تصاویر می‌توانند جزئیات ظریفی از فرهنگ‌ها و محیط‌های مختلف را به تصویر بکشند که کلمات قادر به بیان آن‌ها نیستند. با توجه به اهمیت روزافزون گردشگری فرهنگی و نقش عکاسی خیابانی در مستندسازی این تجربیات، می‌توان از این تحقیق به‌عنوان منبعی ارزشمند برای محققان، عکاسان و علاقه‌مندان به گردشگری فرهنگی و عکاسی خیابانی استفاده کرد.

بسیاری از گردشگران بیان کردند که عکاسی خیابانی به آن‌ها کمک کرده تا تجربه‌های خود را بهتر به خاطر بسپارند و آن‌ها را با دیگران به اشتراک بگذارند. تصاویر عکاسی خیابانی به آن‌ها امکان داده تا فرهنگ‌ها و محیط‌های مختلف را به‌طور دقیق‌تری مستند کرده و تجربیات خود را به شکلی جذاب‌تر به دوستان و خانواده‌های خود منتقل کنند.

یکی از نکات برجسته در مصاحبه‌ها، ارتباط برقرار شده با مردم محلی از طریق عکاسی خیابانی بود. بسیاری از گردشگران بیان نموده‌اند که عکاسی خیابانی به آن‌ها این امکان را داده تا با مردم محلی ارتباط برقرار کنند و از طریق عکس‌برداری، لحظات صمیمانه‌ای را با آن‌ها به اشتراک بگذارند. این ارتباطات به‌ویژه در مکان‌هایی که زبان مشترکی وجود نداشت، بسیار ارزشمند بوده است.

در مصاحبه‌ها نیز تکنیک‌های مختلف عکاسی خیابانی مورد بحث قرار گرفت. بسیاری از گردشگران به استفاده از تکنیک‌های نورپردازی، ترکیب‌بندی و زاویه‌های مختلف برای ثبت لحظات خاص اشاره کردند. آن‌ها بیان داشتند که این تکنیک‌ها به آن‌ها کمک کرده تا تصاویر بهتری بگیرند و تجربیات خود را به شکلی هنری‌تر مستند کنند.

هدف از این تحلیل آماری نتایج نظرسنجی‌های انجام‌شده از گردشگران فرهنگی در مورد تجربیات عکاسی خیابانی، ارائه یک دیدگاه جامع‌تر و دقیق‌تر از تأثیرات عکاسی خیابانی بر تجربیات گردشگران فرهنگی است.

نظرسنجی‌ها به‌صورت آنلاین و حضوری انجام شدند. مجموعاً ۲۰۰ گردشگر فرهنگی در این نظرسنجی شرکت کردند. سؤالات نظرسنجی به‌گونه‌ای طراحی شده بودند که تجربیات، دیدگاه‌ها و نظرات گردشگران را در مورد عکاسی خیابانی بررسی کنند.

۴-۱- تأثیر عکاسی خیابانی بر تجربه گردشگری

رضایت از تجربیات: بیش از ۸۵ درصد از شرکت‌کنندگان اظهار داشتند که عکاسی خیابانی به‌طورکلی تجربه گردشگری آن‌ها را بهبود بخشیده است. آن‌ها بیان کردند که عکس‌برداری از لحظات و مکان‌ها به آن‌ها کمک کرده است تا تجربیات خود را بهتر به یاد بیاورند و آن‌ها را با دیگران به اشتراک بگذارند.

مستندسازی فرهنگ: حدود ۹۰ درصد از شرکت‌کنندگان بیان کردند که عکاسی خیابانی به آن‌ها کمک کرده تا فرهنگ‌های مختلف را به‌طور دقیق‌تری مستند کنند. آن‌ها اظهار داشتند که تصاویر عکاسی خیابانی جزئیات ظریفی از فرهنگ‌ها و محیط‌های مختلف را به تصویر می‌کشند که کلمات قادر به بیان آن‌ها نیستند.

۴-۲- ارتباط با مردم محلی

تسهیل ارتباطات: حدود ۷۵ درصد از شرکت‌کنندگان اظهار داشتند که عکاسی خیابانی به آن‌ها کمک کرده است تا با مردم محلی ارتباط برقرار کنند. به بیان گردشگران عکاسی خیابانی به‌عنوان یک ابزار ارتباطی به آن‌ها امکان داده تا لحظات صمیمانه‌ای را با مردم محلی به اشتراک بگذارند.

۴-۳- تکنیک‌های عکاسی

استفاده از تکنیک‌های مختلف: بیش از ۶۰ درصد از شرکت‌کنندگان بیان نموده‌اند که استفاده از تکنیک‌های مختلف عکاسی خیابانی به آن‌ها کمک کرده است تا تصاویر بهتری بگیرند. آن‌ها به استفاده از تکنیک‌های نورپردازی، ترکیب‌بندی و زاویه‌های مختلف برای ثبت لحظات خاص اشاره کردند.

نتایج نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد که عکاسی خیابانی به‌طور کلی تأثیرات مثبت و مهمی بر تجربیات گردشگران فرهنگی دارد. عکاسی خیابانی به آن‌ها کمک کرده است تا تجربیات خود را بهتر مستند کنند، فرهنگ‌های مختلف را به تصویر بکشند و با مردم محلی ارتباط برقرار کنند. این تحلیل‌ها نشان‌دهنده اهمیت و نقش برجسته عکاسی خیابانی در گردشگری فرهنگی است. همچنین این تحقیق نشان داد که عکاسی خیابانی به‌عنوان یک ابزار قدرتمند جهت مستندسازی و ثبت تجربیات گردشگران فرهنگی عمل می‌کند. تحلیل تصاویر و مصاحبه‌ها نشان از دارد که عکاسی خیابانی توانسته جزئیات ظریفی از فرهنگ‌ها و محیط‌های مختلف را به تصویر بکشد و تجربیات گردشگران را به شکلی جذاب‌تر و دقیق‌تر مستند کند. بدین منظور نتایج نظرسنجی‌ها نیز به نقش مهم عکاسی خیابانی در بهبود تجربیات گردشگران فرهنگی تأکید داشته است و به آن‌ها کمک نموده تا فرهنگ‌ها و محیط‌های مختلف را بهتر درک کنند و با مردم محلی ارتباط برقرار نمایند.

۵- بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که گردشگری فرهنگی تأثیرات عمیق و گسترده‌ای بر عکاسی خیابانی داشته است. نخست، نحوه برخورد عکاسان با هنر خود به شدت تغییر کرده است؛ به‌طوری‌که بسیاری از عکاسان به جای تمرکز بر ثبت زندگی روزمره، به مستندسازی رویدادهای فرهنگی، سنت‌ها و جشنواره‌ها روی آورده‌اند. این تغییر، داستان‌گویی و روایت در عکاسی خیابانی را بیش‌ازپیش پررنگ کرده است.

افزایش تمرکز بر بازنمایی فرهنگی نیز از دیگر نتایج برجسته است. هجوم گردشگران از پیشینه‌های مختلف به مقاصد گردشگری محبوب، عکاسان را به ثبت تجربیات و دیدگاه‌های این مسافران سوق داده است. این امر باعث شده تا بازنمایی فراگیرتری از فرهنگ‌ها در عکاسی خیابانی به وجود آید.

گردشگری فرهنگی همچنین به تکامل ژانرهای سنتی عکاسی خیابانی انجامیده است. ظهور ژانرهای فرعی جدیدی مانند «عکاسی توریستی» یا «مستندسازی فرهنگی»، مفاهیم سنتی عکاسی خیابانی را به چالش کشیده و مرزهای بین هنرهای مستند و هنرهای زیبا را محو کرده است.

با افزایش دسترسی گردشگران به دوربین‌های با کیفیت بالا، عکاسان با چالش‌های جدیدی از نظر رقابت و فشار جهت تولید تصاویر با کیفیت بالا مواجه شده‌اند. این امر به حفظ اصالت و اجتناب از کلیشه‌ها در عکاسی خیابانی اهمیت بیشتری بخشیده است. تأکید بیشتر بر مشارکت اجتماعی و تعامل با جوامع محلی، نقش عکاسان را از ناظر منفعل به شرکت‌کننده فعال تغییر داده است. این تغییر نقش، به تسهیل تعاملات بین گردشگران و جوامع محلی کمک کرده و اهمیت زمینه‌سازی برای تصاویر را نیز افزایش داده است. در نهایت، گردشگری فرهنگی تأثیرات شگرفی نیز بر جنبه تجاری عکاسی خیابانی داشته است. افزایش فرصت‌های کارهای سفارشی، مسائل مربوط به قیمت‌گذاری، صدور مجوز و حق چاپ از جمله چالش‌هایی است که عکاسان با آن مواجه شده‌اند. همچنین، تغییر در

زیبایی‌شناسی و سبک عکاسی خیابانی با تأکید بیشتر بر رنگ‌های روشن، ترکیب‌بندی‌های جسورانه و نورپردازی چشمگیر نیز قابل مشاهده است.

در مجموع، گردشگری فرهنگی نه تنها مرزهای بین عکاسی مستند و هنرهای زیبا را محو کرده، بلکه امکانات جدیدی برای بیان خلاقانه و آزمایش در عکاسی خیابانی فراهم آورده است.

۶- منابع

- ۱- افضل طوسی، عفت‌السادات؛ و یوسفی، فاطمه (۱۳۹۹). پدیدارشناسی مکان در عکاسی مکان نگاری نوین. فصلنامه کیمیای هنر، ۳۴(۳)، ۸۳-۱۰۰.
- ۲- خدادادی مترجم‌زاده، محمد (۱۳۹۱). شاخص‌های پدیداری عکاسی به‌مثابه امر مدرن اجتماعی در جامعه شهری ایران (با تمرکز بر دهه‌های ۱۳۴۰ و ۱۳۵۰ شمسی). فصلنامه جامعه، فرهنگ، رسانه، ۵، ۱۰۱-۱۲۱.
- ۳- رجیبی نژاد مقدم پاپکیاده، حسن (۱۴۰۲). مطالعه‌ی تطبیقی نقش ساختارهای اجتماعی، سیاسی و فرهنگی بر روند عکاسی مستند ایران در دو دوره‌ی اصلاحات و مهرورزی. نشریه جامعه‌شناسی هنر و ادبیات، ۱۵(۱)، ۱۴۷-۱۶۷.
doi:10.22059/JSAL.2023.340142.666139
- ۴- رجیبی نژاد مقدم پاپکیاده، حسن؛ رو وحانی، سید علی (۱۴۰۱). نقش عکاسی مستند در دوران انقلاب و جنگ با تأکید بر برخی از آرای جورج لوکاج و آرنولد هاووزر. باغ نظر، ۱۹(۱۱۷)، ۳۳-۴۶.
doi:10.22034/BAGH.2022.319528.5069
- ۵- سامینی، محمد امین؛ عسگری، علی؛ و فتحی، راضیه (۱۴۰۳). شهر در یک قاب عکس؛ واکاوی توسعه و ارتقای عکاسی خیابانی از منظر معنا و فناوری. هنرهای کاربردی، ۴(۱)، ۵-۲۲.
doi:10.22075/AAJ.2024.33465.1218
- ۶- ستاری، محمد (۱۳۸۵). عکاسی خلاق در ایران. فصلنامه هنرهای زیبا، ۱(۲۵)، ۷۳-۸۲.
- ۷- عسگری، علی؛ و فتحی، راضیه (۱۴۰۰). تأثیرپذیری و تأثیرگذاری معماری و شهرسازی از فرهنگ مصرفی معاصر. فصلنامه مطالعات میان‌فرهنگی، ۴۶(۱۶)، ۱۰۳-۱۳۲.
dor:20.1001.1.17358663.1400.16.46.5.3
- ۸- کبیرصابر، محمدباقر؛ و زینالزاده، یوسف (۱۳۹۶). روایت معماری در بیان عکاسی؛ مراتب معنا در عکس معماری. هنرهای زیبا؛ هنرهای تجسمی، ۲۲(۴)، ۷۵-۸۶.
doi:10.22059/JFAVA.2017.64029
- ۹- میر، عاطفه سادات؛ و آذری ازغندی، هادی (۱۳۹۸). بررسی رویکردهای عکاسی خیابانی در ایران. رهپویه هنر، ۲(۲)، ۶۷-۷۶.
doi:10.29252/RAHPOOYESOORE.3.2.67
- 10- Bresson, H. C. (1999). *The mind's eye: writings on photography and photographers*. Millerton: Aperture.
- 11- Cromer, B. (2019). *Visual Communication: Perspectives on Recognizing and Analyzing Patterns* (D. Heider, Ed.). Taylor & Francis Press.
- 12- Dyer, G. (2016). *The street philosophy of Garry Winogrand*. University of Texas Press.
- 13- Gehl, J. (1980). *Life between buildings: Using public space*. Washington, D.C.: Island Press.
- 14- Greenough, S., & Alexander, S. (2009). *Looking in Robert Franks The Americans*. Washington, D.C.: National Gallery Of Art Press.
- 15- Hamilton, P. (2001). "A poetry of the streets?" Documenting Frenchness in an Era of Reconstruction: Humanist Photography 1935-1960. In *The Documentary Impulse in French Literature* (pp. 177-229). Brill.
- 16- Haworth-Booth, M. (2003). *Cartier-Bresson, Henri*. In: Oxford University Press.
- 17- Hostetler, L. (2009). *Street Seen: The Psychological Gesture in American Photography, 1940-1959*. Prestel Publishing.
- 18- Howarth, S., & McLaren, S. (2012). *Street Photography Now*. London: Thames & Hudson.
- 19- Jacobs, J. (1961). Jane Jacobs. *The Death and Life of Great American Cities*, 21(1), 13-25.
- 20- McIntyre, T. M. (2003). Reflexive photography and the ethnographic imagination. *Visual Studies*, 18(1), 53-63.
- 21- Mitchell, W. J. T. (2012). *Seeing through photographs*. The University of Chicago Press.
- 22- Rose, G. (2014). On the relation between 'visual research methods' and contemporary visual culture. *The sociological review*, 62(1), 24-46. **doi:10.1111/1467-954X.12109**.

- 23- Rose, G. (2022). *Visual methodologies: An introduction to researching with visual materials*. London: SAGE Publications.
- 24- Ryan, J. R. (1997). *Picturing empire: Photography and the visualization of the British Empire*. University of Chicago Press.
- 25- Schwartz, J., & Ryan, J. (Eds.). (2021). *Picturing place: photography and the geographical imagination*. Routledge.
- 26- Vestberg, N. L. (2011). Robert Doisneau and the making of a universal cliché. *History of Photography*, 35(2), 157-165. doi:10.1080/03087298.2011.521329
- 27- Whalan, M. (2011). The Majesty of the Moment Sociality and Privacy in the Street Photography of Paul Strand. *American Art*, 25(2), 34-55.

The Role of Cultural Documentation through Street Photography Based on the Interpretation of Tourists' Experiences

Mahdi Ghadiri Abianeh¹, Vahid Fadaee Mehrabani², Farzin Negarestan^{3*}

1- Professor Hesabi Tafresh Branch, Islamic Azad University, Tafresh, Iran.
mehdighadiriabiane@gmail.com

2- Yadegar-e-Imam Khomeini Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.
vahidfadaee.vf@gmail.com

3- Assistant Professor, Department of Architecture, Faculty of Architecture, College of Fine Arts, University of Tehran. (Corresponding Author)

m.tnanegar@negarestan

Abstract

Cultural tourism, as one of the most popular forms of contemporary tourism, aims to explore and experience diverse cultures. In this context, street photography plays a significant role in capturing and documenting cultural tourists' experiences, acting as a tool for preserving and transmitting unique cultural moments. This study explores how street photography can document tourists' experiences and visually represent the atmosphere of various environments. The main objective is to investigate the role of street photography in recording and conveying the cultures and experiences of cultural tourists. Additionally, the research investigates various techniques and styles of street photography to gain a comprehensive understanding of the interplay between cultural tourism and photography. The study employs qualitative methods and content analysis of images. It begins with a review of the theoretical background and previous studies on street photography's impact on documenting cultural experiences. The analysis includes images from various sources and periods, using different techniques to assess the role and impact of street photography in documenting these experiences. The findings indicate that street photography can capture subtle details of culture and environments that words cannot convey. These images, besides serving as personal souvenirs, play a crucial role in sharing tourists' experiences and enhancing understanding of various cultures. This research provides valuable insights for researchers, photographers, and cultural tourism enthusiasts, offering new perspectives on urban space design and promoting interaction between people and built environments.

Keywords: Street Photography, Cultural Tourism, Experience Documentation, Cultural Transmission, Social Interactions.

This Journal is an open access Journal Licensed under the Creative Commons Attribution 4.0 International License

(CC BY 4.0)